

IGUALAR EL MEDALLER DE LONDRES, OBJECTIU DE L'EQUIP ESPANYOL ALS JOCS PARALÍMPICS

Amb el suport de l'IMO com a col·laborador del Comitè Paralímpic Espanyol, una delegació de 111 atletes lluitarà per conquerir més de 40 medalles i per demostrar que els límits no els imposa la discapacitat

Barcelona, 6 de setembre del 2016/. Els Jocs Paralímpics de Rio de Janeiro, on ha acudit una delegació de més d'un centenar d'esportistes espanyols amb discapacitat, començaran demà i es prolongaran fins al 18 de setembre. L'equip espanyol, del qual l'Institut de Microcirurgia Ocular ([IMO](#)) és col·laborador oficial, estarà present en 15 de les 22 disciplines que es disputaran i aspira a assolir les 42 medalles de Londres 2012, on es van aconseguir 10 oros.

Com destaca [David Casinos](#) –amb ceguesa a causa d'una retinopatia diabètica i campió de llançament en els últims 4 Jocs–, "l'esport paralímpic va a l'alça i el nivell és cada vegada més alt". El també atleta invident [Xavi Porrás](#) hi coincideix: "La lluita per les medalles serà molt dura en aquesta competició, la més exigent." Guanyador de l'or en salt de longitud en els europeus d'aquest any, Porrás, amb retinosi pigmentària, buscarà "un esperat podi" i té clar que "tots els components de l'equip espanyol donarem el màxim en cadascuna de les proves".

"La confiança és absoluta", afegeix l'esportista albina [Susana Rodríguez](#), qui, amb una agudesa visual del 5% i després d'haver estat medallista en 4 Campionats del Món, viurà el seu somni d'estar present en el debut del triatló en uns Jocs Paralímpics. Segons afegeix, "apostar pel conjunt nacional és apostar per un cavall guanyador, ja que en els últims anys hem aconseguit resultats molt positius que ens avalen".

Impulsar el relleu generacional

Per a David Casinos, una de les claus és l'equilibri entre esportistes veterans –un 52% repetirà la participació de fa 4 anys– i joves debutants (48%), tot i que precisa que "cal impulsar el relleu generacional i captar noves generacions". L'objectiu és doble: garantir la continuïtat d'èxits en les diferents modalitats i, sobretot, fomentar la pràctica esportiva com a via per a "ser millors".

En opinió del ciclista [Ignacio Àvila](#), plata en el passat mundial en pista i or en el de carretera en la categoria B (*blind*), aquest esperit de superació identifica els esportistes paralímpics, "atès que la societat ens veu com a persones que van vencent les seves pròpies barreres i, per tant, com a referents a seguir". D'aquí el suport creixent rebut, que, en l'última dècada, "ens ha aportat molt i ens ha permès anar a més gràcies a l'augment de beques, de patrocinadors i de col·laboradors".

Com destaca Xavi Porrás, "hem avançat en el sentit que hi ha consciència que cal professionalitzar l'esport paralímpic i ganes de fer-ho, cosa que al final marca la diferència i ens dona aquest plus de qualitat". Cap aquí s'orienta la contribució de l'Institut i d'altres entitats adherides al repte dels esportistes amb discapacitat –bé sigui visual, física o intel·lectual o amb paràlisi cerebral–, però sense limitacions.

Per la seva banda, la triatleta debutant reconeix que en el camí es troben obstacles i que darrere hi ha "molta feina i esforç". Això implica valors com ara compromís, talent, cohesió i excel·lència; "valors que compartim a l'IMO i que ens han portat a unir-nos a la causa paralímpica", conclou Francisca Rodríguez, directora executiva de l'Institut, que és referent internacional en oftalmologia i que trasllada els seus ànims a la delegació espanyola a Rio de Janeiro.

Els esportistes paralímpics, un model

L'Institut de Microcirurgia Ocular, la missió del qual és vetllar per la salut ocular a través del tractament, la prevenció i la recerca, va signar a principis d'aquest any l'acord de col·laboració amb el Comitè Paralímpic Espanyol per reforçar la preparació dels atletes i per donar-los el suport necessari perquè puguin arribar en condicions òptimes als Jocs de Rio de Janeiro, la culminació de moltes il·lusions. D'aquesta manera, a més, pretén transmetre un missatge positiu als seus pacients, amb la idea d'acompanyar els qui tenen un mal pronòstic oftalmològic però no han de resignar-se necessàriament a un mal pronòstic vital, com exemplifiquen els membres de l'equip paralímpic.

Juntament amb els esmentats David Casinos, Xavi Porrás, Susana Rodríguez i Ignacio Àvila, 34 esportistes més amb discapacitat visual competiran al Brasil en 6 disciplines. La que té més representants (un total de 16) és l'atletisme, entre els quals hi ha els maratonians Alberto Laso –or a Londres 2012 en aquesta prova– i Elena Congost –plata en 1.500 m en aquests mateixos Jocs–, al costat de Gustavo Nieves i de Maria del Carmen Paredes. També tenen grans expectatives els llançadors Kim López i Hector Cabrera, així com un grup ben ampli de corredors i de saltadors: Lia Beel, Melani Bergés, Gerard Descarrega, Sara Fernández, Sara Martínez, Joan Munar, Izaskun Oses i Martín Parejo.

Pel que fa a la natació, al ja tres vegades paralímpic Israel Oliver, se sumen noves promeses, com Maria Delgado, Ariadna Edo, Marta Gómez Batelli, Marian Polo i Iván Salguero; mentre que en ciclisme el conjunt espanyol gaudeix de la veterania del tàndem de Carlos González i del de Josefa Benítez. Al seu torn, en judo, Mónica Merenciano –guanyadora de 3 bronzes paralímpics– estarà acompanyada al tatami per Abel Vázquez i pels germans Gavilán, Luis Daniel i Álvaro. La selecció nacional de futbol 5 (futbol per a cecs), integrada per 8 jugadors i mereixedora fa 4 anys a Londres del tercer lloc, també s'ha classificat per a Rio de Janeiro. L'últim esport del qual formaran part esportistes amb problemes de visió és el triatló, que, com el piragüisme, s'estrenarà per primera vegada en els Jocs.

Veure vídeo amb el testimoni dels esportistes paralímpics en aquest [enllaç](#).